

پیرامون بحران در سه قوه دولت افغانستان

باقی سمندر
اسد- رمضان سال ۱۳۹۰ خورشیدی
اگست سال ۲۰۱۱

سلام به همه خوانندگان ارجمند
سلام به (خانم- دوشیزه) عزیزه ظفری
در مورد علل و انگیزه های بحران موجود میان هر سه قوه
(اجراییه - مقننه - قضاییه)

- خانم ظفری در نیشه شان که در کابل منتشر شده است - اشاره ها و تحلیل هایی در مورد علل و راه حل های پیرامون بحران در قوه مقننه و اجراییه ارایه نموده اند ..

من (باقی - سمندر) براین باورم که :
ایالات متحده امریکا و اروپا و متعددین شان در افغانستان بخاطر منافع جیو استراتیژیک و جیواکنومیک و جیو پولیتیک شان طرفدار دیموکراسی نبوده اند و نیستند و آنچه در افغانستان بنام گویا دیموکراسی نورمانیف یا هنگاری و درهم آمیزی افکار مدرن و پیش مدرن در دستگاه دولتی تمثیل میگردد - خود نشانه های قوی افکار ضد دیموکراتیک را با خود حمل مینماید - در هیچ کجا دنیا از یونان باستان تا امروز سخن از تحقق یا تحمیل دیموکراسی بزور شمشیر -

سرنیزه - میگ یا بی پنجاه و دو نبوده است .
هویداست که در افغانستان از زمان مشروطه اول و انتشار سراج الاخبار تا دوره زمامداری شاه امان الله و بعدن در مورد حاکمیت قانون اختلافات شدیدی وجود داشته است و همه نظام نامه های دوران امانی برای حاکمیت قانون تلاش داشته است واسفا که آن دوره بعد از ده سال با خاک و خون یکسان گردید و تلاش برای تحقق استبداد و دیکتاتوری ومطلق العنانی تا امروز ادامه یافت .
طالبان و القاعده بعد از یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ و بویژه بعد از هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ بزور بی ۵۲ از قدرت مرکزی دولتی در افغانستان رانده شدند و با فیصله های ملل متحد و جامعه جهانی و کنفرانس پیترز برگ و تدویر لویه جرگه ها کوشیده شد تا به تن و اندام آنهاییکه سرمشق ای پراتیک ضد دیموکراتیک و زور گویی و استبداد در طی سالها بوده اند - لباس مندرسی را بپوشانند و نامش را دیموکراسی بگذارند !

مگر گروه ها و انسانهایی که تا آخر سال ۲۰۰۱ بزور سرنیزه و استبدادا حکام خود را عملی مینمودند - میتوانند یک شبه دیموکرات کردنند ؟ مگر از ۲۰۰۱ تا حالا زیر نام دموکراسی بر ضد دیموس و مردم عمل نکرده اند ؟
دیموکراسی را مردم دیموکرات بوجود می آورد و دقیقن از زمان انتشار شمس النها ر تا حالا در افغانستان در طی بیش از یک قرن افکار مدرن و پیش مدرن در تقابل و مبارزه با همدیگر قرار دارند

دیموکراسی در افغانستان تاریخ صد ساله دارد و آرزو دارم تا خانم ظفری درفش دیموکراسی خواهی را به اهتزاز نگهداشته و برضد آنهايی که بنام دیموکراسی در پارلمان نان سیاسی میخورند یا در ارگ یا در قوه قضاییه بازهم بنویسند ،

همچنان به همه نیروهای طرفدار دیموکراسی بایست هوشدار داد که دشمنان تاریخی و سوگندخوردگان اصلی و واقعی دیموکراسی بنام طالبان و حزب اسلامی در پشت دروازه های کابل رسیده و گاهی سخن از تجزیه افغانستان بزیان ها رانده میشود و به گوش ها شنیده میشود- گاهی از دیکتاتوری منوره و یا گاهی از دیکتاتوری سیاه و فاشیستی بر پایه قوم گرایی و قبیله پرستی اشاعه داده میشود !

طرفداران دیموکراسی در پارلمان بایست بکوشند تا در مقابل فشار حامد کرزی و مطلقیت گرایان ارگ نشین و اعوان و انصار شان مقاومت نموده و صدای خود را به گوش مردم افغانستان برسانند و از مردم مشروعیت خود را بگیرند و همزمان از افتیدن و لغزاندن افغانستان به دست های خون آشا مان طالبان و شرکا هوشدار بدھند و جلوگیری کنند ،

افغانستان را در سراشیب تجزیه - و حمام خون شدن بازهم قرار داده اند .

هیچ دیموکراتی نمیتواند شاهد کشتار دیموس - مردم به بهانه های گوناکون به وسیله کراتوس یا حاکمیت باشد .

زنان که بیشتر از نصف مردم و جامعه افغانستان را تشکیل میدهند

- میتوانند نقش بسیار بزرگ و ارزشمند در برده کنونی افغانستان ایفا نموده و از سقوط افغانستان در سراشیب تجزیه - خانه جنگی و جنایت پی درپی جلوگیری نمایند !

زنان نخبه که با آگاهی و شعور ملی - دیموکراتیک مسلح اند میتوانند در سمت دادن حرکات دیموکراتیک و تقویه آن در پارلمان افغانستان نقش مثبت ادا نموده و با جلوگیری از تداوم حرکات ضد دیموکراتیک در قوه اجراییه و قضاییه و در خود دستگاه مقننه جلوگیری نمایند .

بحران سیاسی در جامعه هرگاه بسوی ثبات دیموکراتیک وصلح شرافتمانه و تحقق عدالت اجتماعی زیر درفش استقلال و آزادی مدیریت نگردد - استبداد سیاه سالهای سال از کران تاگران جامعه سایه خواهد افکند و نخستین قربانیان همان زنان خواهند بود - از همینروست که معیار آزادی در جامعه آزادی زنان شمرده میشود . به هرپیمانه ای که در افغانستان تلاش برای استقلال - آزادی ادامه پیدا نماید و با دموکراسی و تلاش زنان گره بخورد - راه عبور از بحران بسوی ثبات دیموکراتیک و عادلانه هموار میگردد.